

DECYZJA NR 624/2007/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**z dnia 23 maja 2007 r.****ustanawiająca program działań dla cel we Wspólnocie (Cła 2013)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 95,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁽¹⁾,stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Głównym celem Wspólnoty w kolejnych latach jest wzrost gospodarczy i stworzenie miejsc pracy zgodnie z założeniami odnowionej strategii lizbońskiej. Poprzednie programy w dziedzinie cel, w szczególności decyzja nr 253/2003/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2003 r. przyjmująca program działań dla cel we Wspólnocie⁽³⁾ (zwana dalej „Cła 2007”), istotnie przyczyniły się do osiągnięcia tego celu oraz ogólnych celów polityki celnej. Dlatego też należy kontynuować działania rozpoczęte w ramach tych programów. Nowy program (zwany dalej „programem”) powinien zostać ustanowiony na okres sześciu lat, aby dostosować jego trwanie do okresu trwania wieloletnich ram finansowych zawartych w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 17 maja 2006 r. między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami⁽⁴⁾.
- (2) Administracje celne odgrywają żywotną rolę w ochronie interesów Wspólnoty, a zwłaszcza jej interesów finansowych. Zapewniają one także równorzędny poziom ochrony dla obywateli Wspólnoty i jej podmiotów gospodarczych w dowolnym miejscu na terytorium celnym Wspólnoty, w którym realizowane są formalności związane z odprawą celną. W tym kontekście polityka strategiczna zdefiniowana przez Grupę ds. Polityki Celnej ma na celu zapewnienie, że krajowe administracje celne będą działały na tyle sprawnie i skutecznie oraz reagowały na wszelkie potrzeby wynikające ze zmiany otoczenia celnego, jak gdyby tworzyły jedną administrację. Dlatego ważne jest, aby program był spójny z ogólną polityką celną i wspomagał tę politykę oraz aby Grupa ds. Polityki Celnej, w której skład wchodzi Komisja i szefowie administracji celnych państw członkowskich lub ich przedstawiciele, otrzymała wsparcie w ramach programu. Wdrożenie programu powinno więc być koordynowane i organizowane przez Komisję oraz państwa członkowskie w ramach wspólnej polityki wypracowanej przez Grupę ds. Polityki Celnej.
- (3) W działaniach dotyczących cel należy zatem uznać za priorytet poprawę instrumentów kontroli i działalności zwalczania nadużyć finansowych, minimalizowanie kosztów dostosowywania się do ustawodawstwa celnego ponoszonych przez podmioty gospodarcze, zapewnienie efektywnego zarządzania kontrolą towarów na zewnętrznych granicach oraz ochronę obywateli Unii Europejskiej w zakresie bezpieczeństwa międzynarodowego łańcucha dostaw. Wspólnota powinna zatem mieć zdolność, w ramach swoich uprawnień, do wspierania działań administracji celnych państw członkowskich, a każda możliwość współpracy administracyjnej oraz wzajemnej pomocy administracyjnej przewidziana przez przepisy wspólnotowe powinna być w pełni wykorzystywana.
- (4) W celu wsparcia procesu przystępowania krajów kandydujących administracje celne tych krajów powinny otrzymać niezbędne wsparcie, tak aby były one zdolne podejmować pełen zakres zadań wymaganych przez prawodawstwo wspólnotowe od daty ich przystąpienia, w tym zarządzania przyszłymi granicami zewnętrznymi. Z tego względu program powinien być otwarty dla krajów kandydujących oraz potencjalnych krajów kandydujących.
- (5) W celu wsparcia reform celnych w krajach uczestniczących w europejskiej polityce sąsiedztwa należy umożliwić im, pod pewnymi warunkami, udział w wybranych działaniach w ramach niniejszego programu.
- (6) Rosnąca globalizacja handlu, rozwój nowych rynków oraz zmiany w metodach i szybkości przepływu towarów wymagają od administracji celnych zacieśnienia stosunków między nimi, a także przedsiębiorstwami, środowiskami prawniczymi i naukowymi oraz podmiotami gospodarczymi uczestniczącymi w handlu zagranicznym. Program powinien zapewnić, w stosownych przypadkach, możliwość uczestniczenia w działaniach programu osobom reprezentującym te środowiska lub podmioty.
- (7) Transeuropejskie skomputeryzowane bezpieczne systemy łączności i wymiany informacji, finansowane w ramach Cel 2007, są niezbędne dla funkcjonowania administracji celnych we Wspólnocie i dla wymiany informacji między administracjami celnymi, dlatego też powinny być nadal wspierane w ramach programu.
- (8) Doświadczenia uzyskane przez Wspólnotę podczas poprzednich programów dotyczących cel pokazują, że kontakty urzędników z różnych administracji krajowych w ramach działań zawodowych podejmowane z wykorzystaniem narzędzi, takich jak analiza porównawcza, grupy

⁽¹⁾ Dz.U. C 324 z 30.12.2006, str. 78.

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 12 grudnia 2006 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 16 kwietnia 2007 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 36 z 12.2.2003, str. 1. Decyzja zmieniona decyzją nr 787/2004/WE (Dz.U. L 138 z 30.4.2004, str. 12).

⁽⁴⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, str. 1.

projektowe, seminaria, warsztaty, wizyty robocze, działania szkoleniowe oraz działania monitoringowe, przyczyniają się w dużym stopniu do osiągania celów tych programów. Działania te powinny więc być kontynuowane, a ponadto należy umożliwić tworzenie nowych narzędzi w sytuacjach wymagających jeszcze skuteczniejszego reagowania na mogące się pojawić potrzeby.

- (9) Przy współpracy oraz uczestnictwie w programie urzędnikom celnym potrzebny jest dostateczny poziom znajomości języka. Zadanie zapewnienia niezbędnych szkoleń językowych dla własnych urzędników powinno spoczywać na krajach uczestniczących.
- (10) Śródkresowa ocena Ceł 2007 potwierdziła potrzebę większego uporządkowania w zakresie wymiany informacji i wymiany wiedzy między poszczególnymi administracjami i między administracjami a Komisją oraz potrzebę konsolidacji wiedzy wytworzonej w trakcie wydarzeń odbywających się w ramach programu. Z tego względu w programie należy zwracać szczególną uwagę na wymianę informacji oraz zarządzanie wiedzą.
- (11) Mimo że główna odpowiedzialność za osiągnięcie celów niniejszego programu spoczywa na krajach uczestniczących, konieczne jest działanie wspólnotowe w celu koordynacji działań realizowanych w ramach programu oraz zapewnienia infrastruktury i niezbędnych bodźców.
- (12) W związku z tym, że cele niniejszej decyzji nie mogą być osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, a ze względu na skalę i skutki działania mogą zostać osiągnięte w lepszy sposób na poziomie wspólnotowym, Wspólnota może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (13) Niniejsza decyzja ustanawia, na cały czas trwania programu, kopertę finansową, która stanowić będzie główny punkt odniesienia dla władzy budżetowej w rozumieniu pkt 37 porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r.
- (14) Środki niezbędne do wdrożenia niniejszej decyzji powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽¹⁾,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Ustanowienie programu

1. Niniejszym ustanawia się wieloletni wspólnotowy program działania dla cel we Wspólnocie (Cła 2013), zwany dalej

„programem”, na okres od dnia 1 stycznia 2008 r. do dnia 31 grudnia 2013 r., w celu wspierania i uzupełniania działań podejmowanych przez państwa członkowskie dla zapewnienia skutecznego funkcjonowania rynku wewnętrznego w dziedzinie cel.

2. Program składa się z następujących działań:

- systemy łączności i wymiany informacji;
- analiza porównawcza;
- seminaria i warsztaty;
- grupy projektowa i grupy sterujące;
- wizyty robocze;
- działalność szkoleniowa;
- działania monitoringowe;
- wszelkie inne działania niezbędne dla realizacji celów programu.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej decyzji stosuje się następujące definicje:

- „administracja” oznacza władze publiczne i inne organy w krajach uczestniczących, które są odpowiedzialne za administrowanie cłami i działaniami związanymi z cłami;
- „urzędnik” oznacza członka administracji.

Artykuł 3

Udział w programie

1. Krajami uczestniczącymi są państwa członkowskie oraz kraje, o których mowa w ust. 2.

2. Udział w programie jest otwarty dla:

- krajów kandydujących korzystających ze strategii przedakcesyjnej zgodnie z ogólnymi zasadami oraz warunkami ogólnymi dotyczącymi uczestnictwa tych krajów w programach wspólnotowych ustanowionych w ramach odpowiednich decyzji Rady dotyczących umów ramowych oraz stowarzyszeniowych;
- potencjalnych krajów kandydujących, zgodnie z przepisami, które zostaną określone w wyniku zawarcia z tymi krajami umów ramowych w sprawie ich uczestnictwa w programach wspólnotowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23. Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, str. 11).

3. Udział w programie może być także otwarty dla niektórych krajów partnerskich w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa, o ile kraje te osiągnęły wystarczający poziom zbliżenia odpowiedniego ustawodawstwa i metod administracyjnych do prawodawstwa i metod administracyjnych Wspólnoty zgodnie z przepisami, które zostaną określone w wyniku zawarcia z tymi państwami umów ramowych w sprawie ich uczestnictwa w programach wspólnotowych.

4. Kraje uczestniczące są reprezentowane przez urzędników z właściwej administracji.

Artykuł 4

Cele ogólne

1. Program jest skonstruowany w sposób zapewniający osiągnięcie następujących celów ogólnych:

- a) zapewnienia, aby działalność w dziedzinie cel spełniała potrzeby rynku wewnętrznego, w tym bezpieczeństwo łańcucha dostaw i ułatwienie handlu, a także aby wspierała strategię na rzecz wzrostu i zatrudnienia;
- b) współdziałania i wykonywania swoich obowiązków przez administracje celne państw członkowskich w sposób na tyle efektywny, jak gdyby stanowiły one jednolitą administrację, w celu zapewnienia równoważności wyników kontroli w każdym miejscu na obszarze celnym Wspólnoty oraz wspieranie legalnej działalności gospodarczej;
- c) niezbędnej ochrony interesów finansowych Wspólnoty;
- d) zwiększenia bezpieczeństwa i ochrony;
- e) przygotowania krajów, o których mowa w art. 3 ust. 2, do przystąpienia, w tym poprzez wymianę doświadczeń i wiedzy z administracjami celnymi tych krajów.

2. Wspólne podejście dotyczące polityki celnej jest stale dostosowywane do nowych warunków wynikających z partnerstwa między Komisją a państwami członkowskimi w ramach Grupy ds. Polityki Celnej, w której skład wchodzi Komisja i szefowie administracji celnych państw członkowskich lub ich przedstawiciele. Komisja regularnie informuje Grupę ds. Polityki Celnej o środkach związanych z realizacją programu.

Artykuł 5

Cele szczegółowe

Cele szczegółowe programu są następujące:

- a) zmniejszenie obciążenia administracyjnego i kosztów przestrzegania przepisów dla podmiotów gospodarczych poprzez lepszą standaryzację i uproszczenie systemów celnych i narzędzi kontrolnych oraz utrzymywanie otwartej i przejrzystej współpracy z podmiotami handlowymi;
- b) określenie, rozwijanie i stosowanie najlepszych praktyk pracy, szczególnie w zakresie kontroli audytowej przed odprawą celną i po niej, analizy ryzyka, instrumentów kontroli bezpieczeństwa oraz uproszczonych procedur;
- c) utrzymanie systemu pomiaru skuteczności państw członkowskich w dziedzinie administracji celnej w celu poprawy ich wydajności i skuteczności;

- d) wspieranie działań zmierzających do zapobiegania nieprawidłowościom, w szczególności poprzez szybkie dostarczanie informacji o zagrożeniach do granicznych posterunków celnych;
- e) zapewnienie jednolitej i jednoznacznej klasyfikacji taryf w Wspólnocie, w szczególności poprzez poprawę koordynacji i współpracy między laboratoriami;
- f) wspieranie tworzenia paneuropejskiego elektronicznego środowiska celnego poprzez rozwijanie interoperacyjnych systemów łączności i wymiany informacji w połączeniu z niezbędnymi zmianami legislacyjnymi i administracyjnymi;
- g) utrzymywanie istniejących systemów łączności i informacji oraz, w odpowiednich przypadkach, opracowywanie nowych systemów;
- h) podejmowanie działań, które będą przewidywać wspieranie administracji celnych krajów przygotowujących się do przystąpienia;
- i) przyczynianie się do rozwoju wysokiej jakości administracji celnej w krajach trzecich;
- j) poprawa współpracy między administracjami celnymi państw członkowskich i krajów trzecich, w szczególności z administracjami celnymi krajów partnerskich w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa;
- k) opracowywanie i wzmacnianie wspólnych szkoleń.

Artykuł 6

Program pracy

Komisja co roku określa program pracy zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 20 ust. 2.

ROZDZIAŁ II

DZIAŁANIA PROGRAMOWE

Artykuł 7

Systemy łączności i wymiany informacji

1. Komisja i kraje uczestniczące zapewniają funkcjonowanie systemów łączności i wymiany informacji określonych w ust. 2.
2. Systemy łączności i wymiany informacji składają się z następujących elementów:
  - a) wspólnej sieci łączności/wspólnego systemu połączeń (CCN/CSI);
  - b) skomputeryzowanego systemu tranzytowego (CTS);
  - c) systemów taryfowych, w szczególności system rozpowszechniania danych (DDS), nomenklatury scalonej, systemu informacji o zintegrowanej taryfie Wspólnoty Europejskiej (TARIC), europejskiego systemu wiążącej informacji taryfowej (EBTI), systemu zarządzania nadzorem kontyngentów taryfowych (TQS), systemu informacji o zawieszeniach

(SUSPENSIONS), systemu zarządzania wzorami (SMS), informatycznego systemu procedur (ISPP), europejskiego spisu celnego substancji chemicznych (ECICS), systemu zarejestrowanych eksporterów (REX);

- d) systemów zwiększenia bezpieczeństwa określonych w rozporządzeniu (WE) nr 648/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 kwietnia 2005 r. zmieniającym rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny⁽¹⁾, w tym wspólnotowego systemu zarządzania ryzykiem, systemu kontroli wywozu (ECS), systemu kontroli wwozu (ICS) oraz systemu odnoszącego się do upoważnionych podmiotów gospodarczych (AEO);
- e) wszelkich nowych systemów łączności i wymiany informacji związanych z administracją celną, w tym elektronicznych systemów celnych, ustanowionych zgodnie z aktami prawnymi Wspólnoty i przewidziane w programie prac, o którym mowa w art. 6.

3. Wspólnotowymi częściami składowymi systemów łączności i wymiany informacji są: sprzęt, oprogramowanie i połączenia sieciowe, które są wspólne dla wszystkich krajów uczestniczących. Komisja zawiera, w imieniu Wspólnoty, umowy niezbędne do zapewnienia operacyjności tych części składowych.

4. Niewspólnotowe części składowe systemów łączności i wymiany informacji obejmują: krajowe bazy danych wchodzące w skład tych systemów, połączenia sieciowe między wspólnotowymi i niewspólnotowymi częściami składowymi oraz takie oprogramowanie i sprzęt, jakie każdy kraj uczestniczący uznaje za właściwe dla pełnego funkcjonowania tych systemów w całej swojej administracji. Kraje uczestniczące zapewniają operacyjność niewspólnotowych części składowych i interoperacyjność tych części składowych ze wspólnotowymi częściami składowymi.

5. Komisja koordynuje, we współpracy z krajami uczestniczącymi, wspomniane aspekty związane z ustanowieniem i funkcjonowaniem wspólnotowych i niewspólnotowych części składowych systemów i infrastruktury, o których mowa w ust. 2, które konieczne są, aby zapewnić ich operacyjność, wzajemną łączność i ciągłe doskonalenie. Komisja i kraje uczestniczące dokładają wszelkich starań w celu przestrzegania harmonogramów i terminów ustanowionych w tym celu.

6. Komisja może zdecydować o udostępnieniu CCN/CSI innym administracjom do celów związanych lub niezwiązanych z administracją celną. W celu pokrycia wynikających z tego kosztów może być wymagany wkład finansowy.

Artykuł 8

Analiza porównawcza

Działania w zakresie analizy porównawczej polegające na porównaniu metod pracy, procedur i procesów, obejmujące ustalone wskaźniki mające na celu ustalenie najlepszych praktyk, mogą być organizowane przez dwa lub większą liczbę krajów uczestniczących.

⁽¹⁾ Dz.U. L 117 z 4.5.2005, str. 13.

Artykuł 9

Seminaria i warsztaty

Komisja oraz kraje uczestniczące wspólnie organizują seminaria i warsztaty oraz zapewniają upowszechnianie wyników takich seminariów i warsztatów.

Artykuł 10

Grupy projektowe i grupy sterujące

Komisja we współpracy z krajami uczestniczącymi może stworzyć grupy projektowe odpowiedzialne za realizację konkretnych zadań w określonym przedziale czasu, oraz grupy sterujące realizujące działania o charakterze koordynacyjnym.

Artykuł 11

Wizyty robocze

1. Kraje uczestniczące organizują wizyty robocze dla urzędników. Czas trwania wizyt roboczych nie może przekraczać jednego miesiąca. Każda wizyta robocza koncentruje się na określonym aspekcie pracy i jest w wystarczającym stopniu przygotowywana, a następnie oceniana przez zainteresowanych urzędników i administracje. Wizyty robocze mogą mieć charakter operacyjny lub być ukierunkowane na szczególne działania priorytetowe.

2. Kraje uczestniczące umożliwiają urzędnikom odbywającym wizyty czynne działanie w administracji przyjmującej. W tym celu urzędnicy biorący udział w wymianie są upoważnieni do wykonywania zadań związanych z powierzonymi im obowiązkami. Jeżeli wymagają tego okoliczności, w szczególności w celu uwzględnienia szczególnych wymogów systemu prawnego każdego kraju uczestniczącego, właściwe organy krajów uczestniczących mogą ograniczyć to upoważnienie.

3. W trakcie wizyty roboczej urzędnicy odbywający wizytę ponoszą taką samą odpowiedzialność cywilną z tytułu wykonywania swoich obowiązków, jak urzędnicy administracji przyjmującej. Urzędnicy odbywający wizytę podlegają tym samym zasadom poufności zawodowej, co urzędnicy administracji przyjmującej.

Artykuł 12

Działalność szkoleniowa

1. Kraje uczestniczące, we współpracy z Komisją, ułatwiają współpracę między krajowymi instytucjami szkoleniowymi, w szczególności poprzez:

- a) określenie norm szkoleniowych, rozwijanie istniejących programów szkoleń i, w miarę potrzeby, rozwijanie istniejących modułów szkoleniowych oraz nowych modułów wykorzystujących e-naukę w celu stworzenia wspólnej podstawy szkoleń dla urzędników, obejmującej pełny zakres wspólnotowych zasad i procedur celnych, aby umożliwić im zdobycie koniecznych kwalifikacji i wiedzy zawodowej;

- b) w odpowiednich przypadkach, propagowanie kursów szkoleniowych w dziedzinie cel i udostępnianie ich urzędnikom wszystkich krajów uczestniczących, wówczas gdy kraj uczestniczący organizuje takie kursy dla swoich własnych urzędników;
- c) w odpowiednich przypadkach, zapewnienie niezbędnej infrastruktury i narzędzi na potrzeby wspólnej e-nauki w dziedzinie cel oraz w dziedzinie zarządzania celnego.

2. Kraje uczestniczące, w odpowiednich przypadkach, włączają do krajowych programów szkoleń moduły e-szkoleń, o których mowa w ust. 1 lit. a).

Kraje uczestniczące zapewniają otrzymanie przez ich urzędników kształcenia wstępnego i ustawicznego niezbędnych dla uzyskania wspólnych kwalifikacji i wiedzy zawodowej zgodnie z programami szkoleń. Kraje uczestniczące wspierają kursy językowe dla urzędników niezbędne dla osiągnięcia odpowiedniego poziomu znajomości języka, umożliwiającego udział w programie.

Artykuł 13

Działania monitoringowe

1. Komisja we współpracy z państwami członkowskimi decyduje, które szczególne sektory prawodawstwa wspólnotowego w dziedzinie cel mogą podlegać monitoringowi.
2. Monitoring taki prowadzą zespoły mieszane złożone z funkcjonariuszy celnych z państw członkowskich oraz przedstawicieli Komisji. Zespoły te, na bazie podejścia tematycznego lub regionalnego, wizytują różne punkty obszaru celnego Wspólnoty, w których administracja celna pełni swoje obowiązki. Zespoły analizują praktyki celne na szczeblu krajowym, wskazują trudności w stosowaniu zasad oraz, w odpowiednich przypadkach, wskazują sugestie dotyczące dostosowania zasad wspólnotowych i metod pracy w celu poprawy efektywności działań celnych jako całości. Sprawozdania zespołów przekazywane są państwom członkowskim i Komisji.

Artykuł 14

Udział w działaniach przewidzianych w programie

Przedstawiciele organizacji międzynarodowych, administracji krajów trzecich oraz podmiotów gospodarczych i ich organizacji mogą uczestniczyć w działaniach organizowanych w ramach programu zawsze, gdy jest to użyteczne dla osiągnięcia celów wymienionych w art. 4 i 5.

Artykuł 15

Wymiana informacji

Komisja we współpracy z krajami uczestniczącymi wspiera wymianę informacji wynikających z działań prowadzonych w ramach programu.

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY FINANSOWE

Artykuł 16

Ramy finansowe

1. Koperta finansowa dla realizacji niniejszego programu w okresie od dnia 1 stycznia 2008 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. wynosi 323 800 000 EUR.
2. Roczną alokację środków zatwierdza władza budżetowa w granicach wieloletnich ram finansowych, zgodnie z pkt 37 porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r.

Artykuł 17

Wydatki

1. Wydatki niezbędne dla realizacji programu są ponoszone przez Wspólnotę i kraje uczestniczące zgodnie z ust. 2–5.
2. Wspólnota pokrywa następujące wydatki:
  - a) koszt nabycia, rozwoju, instalacji, utrzymania i bieżącej eksploatacji wspólnotowych części składowych systemów łączności i wymiany informacji, o których mowa w art. 7 ust. 3;
  - b) koszty podróży i diet poniesione przez urzędników z krajów uczestniczących w działaniach związanych z analizą porównawczą, wizytami roboczymi, seminariami i warsztatami, grupami projektowymi i grupami pilotażowymi, działalnością szkoleniową i monitoringiem;
  - c) koszty organizacji seminariów i warsztatów;
  - d) koszty podróży i pobytu wynikające z uczestnictwa specjalistów zewnętrznych oraz uczestników, o których mowa w art. 14;
  - e) koszt nabycia, rozwoju, instalacji i utrzymania systemów i modułów szkoleniowych, w zakresie, w jakim są one wspólne dla wszystkich krajów uczestniczących;
  - f) koszty innych działań określonych w art. 1 ust. 2 lit. h) nieprzekraczające 5 % całkowitych kosztów programu.
3. Kraje uczestniczące pokrywają następujące koszty:
  - a) koszty zakupu, opracowania, instalacji, utrzymania i bieżącego funkcjonowania nienależących do Wspólnoty elementów systemów komunikacji i wymiany informacji, o których mowa w art. 7 ust. 4;
  - b) koszty kształcenia wstępnego i ustawicznego swoich urzędników, a w szczególności kształcenia w zakresie znajomości języków.
4. Kraje uczestniczące współpracują z Komisją, tak aby zapewnić, że środki są wykorzystywane zgodnie z zasadami należytego zarządzania finansami.

Komisja, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2000 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich⁽¹⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem finansowym”) określa zasady dotyczące pokrywania kosztów oraz informuje o nich kraje uczestniczące.

5. Alokacja finansowa dla programu może również obejmować wydatki dotyczące działań przygotowawczych, następczych, związanych z audytem i oceną, które są niezbędne do zarządzania programem i do osiągnięcia jego celów, a w szczególności dotyczy to badań, posiedzeń, działań informacyjnych i publikacyjnych, wydatków związanych z sieciami informacyjnymi mającymi na celu wymianę informacji, jak również wszelkie inne wydatki na pomoc administracyjną i techniczną, jakie mogą zostać poniesione przez Komisję przy zarządzaniu programem.

Artykuł 18

Stosowanie rozporządzenia finansowego

Rozporządzenie finansowe stosuje się do wszystkich dotacji przyznanych zgodnie z niniejszą decyzją w rozumieniu tytułu VI rozporządzenia finansowego. Dotacje podlegają w szczególności uprzedniej pisemnej umowie z beneficjentem, określonej w art. 108 rozporządzenia finansowego i na podstawie przepisów wykonawczych przyjętych zgodnie z nim, zgodnie z którą beneficjent wyraża swoją zgodę na poddanie się audytowi Trybunału Obrachunkowego w zakresie wykorzystania przyznanych środków.

Artykuł 19

Kontrola finansowa

Decyzje finansowe oraz wszelkie porozumienia lub umowy wynikające z niniejszej decyzji podlegają kontroli finansowej, a jeżeli to konieczne, audytom przeprowadzanym na miejscu przez Komisję, w tym przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF), oraz przez Trybunał Obrachunkowy. Audyty takie mogą mieć niezapowiedziany charakter.

ROZDZIAŁ IV

INNE PRZEPISY

Artykuł 20

Komitet

1. Komisja jest wspierana przez „Komitet ds. Programu Cła 2013” (zwany dalej „komitetem”).

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

Okres przewidziany w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

⁽¹⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, str. 1.

Artykuł 21

Dalsze działania

Program podlega stałemu wspólnemu monitorowaniu ze strony krajów uczestniczących i Komisji.

Artykuł 22

Ocena śródkresowa i ocena końcowa

1. Śródkresowa i końcowa ocena programu przeprowadzana jest przez Komisję na podstawie sprawozdań, o których mowa w ust. 2, oraz wszelkich innych właściwych informacji. Program oceniany jest pod kątem celów ustanowionych w art. 4 i 5.

W ramach oceny śródkresowej dokonywany jest przegląd wyników osiągniętych w połowie okresu trwania programu pod względem skuteczności i efektywności, jak również przegląd dalszej adekwatności początkowych celów programu. Obejmuje ona również kwestie wykorzystania funduszy, postępów w dalszych działaniach i realizacji programu.

Ocena końcowa skupia się między innymi na skuteczności i efektywności działań prowadzonych w ramach programu.

2. Kraje uczestniczące przekazują Komisji następujące sprawozdania z oceny:

- a) przed dniem 1 kwietnia 2011 r. – sprawozdanie z oceny śródkresowej na temat adekwatności, skuteczności i efektywności programu;
- b) przed dniem 1 kwietnia 2014 r. – sprawozdanie z oceny końcowej koncentrujące się między innymi na skuteczności i efektywności programu.

3. W oparciu o sprawozdania, o których mowa w ust. 2, i wszelkie inne właściwe informacje, Komisja przekazuje Parlamentowi Europejskiemu i Radzie następujące sprawozdania z oceny:

- a) przed dniem 1 sierpnia 2011 r. – sprawozdanie z oceny śródkresowej, o którym mowa w ust. 1, oraz komunikat na temat stosowności kontynuowania programu;
- b) przed dniem 1 sierpnia 2014 r. – sprawozdanie z oceny końcowej.

Sprawozdania te przekazywane są do wiadomości Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu oraz Komitetowi Regionów.

Artykuł 23

Uchylenie

Decyzję nr 253/2003/WE uchyla się ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2008 r.

Jednak zobowiązania finansowe związane z działaniami realizowanymi w ramach tej decyzji podlegają w dalszym ciągu jej przepisom aż do ich pełnej realizacji.

Artykuł 24

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2008 r.

Artykuł 25

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 maja 2007 r.

W imieniu
Parlamentu Europejskiego

H.G. PÖTTERING

Przewodniczący

W imieniu Rady

G. GLOSER

Przewodniczący
